



## Ara, preus justos a l'horta

Els baixos preus de venda són, en aquest moment, la principal amenaça per a l'horta de València i l'agricultura valenciana. En els últims anys les administracions valencianes han avançat en la valoració pública i la protecció territorial de l'horta com a paisatge, però açò no ha implicat una millora en la situació laboral de llauradores i llauradors ni del sector agrari. A més de la crisi crònica de cultius com la ceba i la creïlla, els preus de moltes collites són els mateixos de fa dècades.

La defensa de l'horta no es pot entendre sense la protecció del camperolat. Hem de pagar preus justos pel seu treball i les seues collites. Uns ingressos dignes i regulars serien la millor garantia de relleu generacional i protecció del territori agrari, i allunyaria l'especulació immobiliària que s'aprofita d'un context de crisi permanent. No es pot entendre que, mentre es destrueixen cultius de cebes o creïlles perquè els preus no arriben a cobrir costos, els lineals dels supermercats oferten els mateixos productes provinents d'altres continents.

L'actual crisi climàtica i ambiental i la pandèmia han fet encara més ineludible l'aposta per un abastiment alimentari basat en la producció de proximitat. Disposar d'hortes productives és una garantia de sobirania alimentària, de què sempre disposarem de fruites, verdures i hortalisses de temporada si sabem cuidar del nostre camperolat.

Per tot açò, els col·lectius signataris volem manifestar:

**\_Les valencianes i valencians hem de ser conscients del nostre paper com a consumidors.** Si volem una horta viva i un sector agrari digne, hem de canviar la nostra manera de consumir, donant prioritat a criteris de compra socialment responsables, com la compra de proximitat o ecològica, sobre altres com el preu. Hem d'exigir responsabilitat a les administracions i grans superfícies perquè actuen amb justícia.

**\_Enfront de les polítiques de preus baixos a costa de la rendibilitat de llauradores i llauradors valencians, els supermercats i botigues haurien d'apostar pels productes de proximitat i pagar preus justos. No és acceptable que els productors cobren menys del 20 % del que paga el consumidor.**

\_Les administracions **tenen capacitat legal i responsabilitat per facilitar l'accés al consum de proximitat**, aprovar etiquetatges identificatius i afavorir la venda directa: promoció de mercats municipals, venda a domicili, mercats agroalimentaris i fires de producte de temporada. Han d'aplicar la Llei de l'Horta de València amb una de les seues mesures clau, la creació de la marca de producte de l'horta. Poden promoure la compra pública amb criteris de sostenibilitat ambiental i social i vigilar l'aplicació de la Llei de Millora de la Cadena Alimentària. Finalment, tenen en les seues mans la vigilància de les zones de cultiu per a evitar els robatoris i la millora d'infraestructures agràries.

El problema dels preus agraris ens afecta a totes i tots. Si volem una horta viva i productiva, cal canviar hàbits i adoptar mesures per garantir-ho.

